

kunne hente det dersteds, idet Anmelderen allerede den foregaaende Aften ved sin Hjemkomst havde spurgt efter Uret, og anholdte derfor ikke turde have det hos sig foreløbigt.“

Naar man nu ved, at Dagmar er uskyldig, maa man ikke alene forbavses, men ogsaa forarges over, at man har kunnet i Forhøret fremkalde en saadan detailleret Tilstaaelse fra dette Barn, ikke alene om, hvorledes hun har begaaet Tyveriet, men ogsaa om, hvorledes hun har forholdt sig med Uret om Aftenen og den næste Morgen o. s. v. Og naar man nu søger at komme til Klarhed over, hvorledes Assessoren i denne Henseende har baaret sig ad, maa man for det første bebrejde ham følgende: Da Dagmar kommer i Forhør og, ligesom overfor Politiet og i Grundlovsforhøret, overfor Assessoren haardnakket benægter at være Tyven, saa beder hun om, at Poul maa komme i Forhør, idet hun siger, at det kan lige saa godt være Poul, der har begaaet Tyveriet, som hende. Men Assessor le Maire er saa overbevist om, at hun er og skal være Tyven, at han ikke efterkommer denne Anmodning fra Dagmar. Dernæst erklærer Dagmar, at Assessor le Maire har sagt til hende, at hun skulde blive siddende til Jul, hvis hun ikke tilstod, og saa tilføjer hun: uden at komme i Forhør. Hvilke Ord, Assessor le Maire har anvendt, er ikke ganske oplyst og kan vel aldrig blive helt oplyst, naar han ikke selv bestemt erindrer, hvad han har sagt. Men det synes bevist, at han ikke har brugt det Udtryk, at hun skulde sidde til Jul uden at komme i Forhør. Disse sidste Ord, „uden at komme i Forhør“, har han neppe sagt. Men det er oplyst, at han har sagt, at hun skulde blive siddende længe, og der er en enkelt af dem, der var til Stede i Retten, der har hørt ham sige „Jul“. Der synes derfor i hvert Fald at være en aldeles overvejende Sandsynlighed for, at Assessor le Maire har sagt til hende, at hun skulde hellere tilstaa, for ellers blev hun siddende til Jul. Og dette har Dagmar opfattet paa den Maade, at hvis hun ikke tilstod, saa blev hun sat ned og kom slet ikke for før til Jul. Det sidste er nok en Misforstaaelse af hende, saaledes har Assessoren ikke

sagt. Men der er i hvert Fald bibragt hende den Forestilling, at hvis hun ikke tilstod, var Retten af den Beskaffenhed, at saa blev hun i dens Klør til Jul. Dette kan der efter de foreliggende Oplysninger ikke være nogen Tvivl om. Dagmar siger først, at hun ikke opfattede det som en Trusel, men Assessor Axel Rasmussen, som har været meget omhyggelig i sine Forhør, da han skulde oplyse Sagen, nøjes ikke med dette, at hun har sagt, at hun ikke opfattede det som en Trusel, men han søger at gaa bag ved disse Ord, idet det bliver ham klart, at hun opfatter Ordet „Trusel“ saaledes, som vi andre opfatter „en tom Trusel“. Hun siger nemlig, at hun opfattede Assessorens Ord ikke som en Trusel, men som noget, han virkelig vilde gøre. Hun har ikke opfattet det bare som noget, han truede med, men som noget, han ikke alene truede med, men som han virkelig vilde bringe til Udførelse, altsaa ikke som en tom Trusel, men som en virkelig Trusel. Dette har Assessor Rasmussen, hvis Ledelse af de ham betroede Forhør i enhver Henseende har været samvittighedsfuld, ogsaa sørgt for at faa oplyst. Og Dagmar erklærer, at hvis hun ikke havde troet, at Assessor le Maire virkelig vilde beholde hende lige til Jul, vilde hun ikke have afgivet den usandfærdige Tilstaaelse.

Men da Dagmar saa har afgivet sin Tilstaaelse, saa er Sagen efter Assessorens Overbevisning — thi han tror jo, at Dagmars Tilstaaelse er sandfærdig — fuldt oplyst; det er altsaa fuldt oplyst, at et 16 Aars Pigebarn, som ikke tidligere har været tiltalt eller straffet, en Aften har stjaalet et Ur, hvilket Ur er kommet tilbage den næste Dag, og der var da efter min Mening intet andet for ham at gøre end at lade Pigebarnet gaa hjem til sin Moder og sende Sagen til Politidirektøren med Anmodning om, at den maatte blive sluttet uden Tiltale. Af større Betydning er Sagen ikke, end at dette burde have fundet Sted. Assessor le Maire har imidlertid set sig vred paa hende, fordi hun efter hans Overbevisning løgnagtig har beskyldt den lille Dreng Poul for at være Tyven og ogsaa løgnagtig har sigtet Frøken Hansens Kæreste for at kunne være Tyven. Dette maa være Forklaringen paa, at han